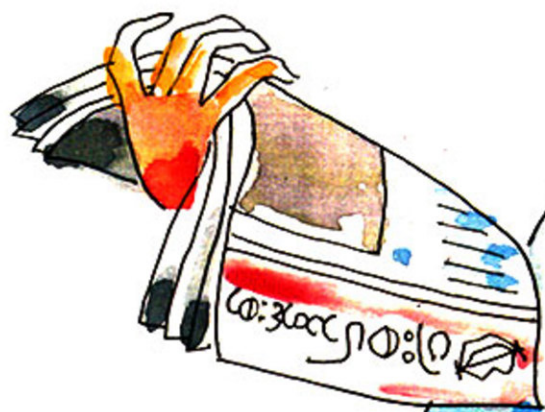

ပါးစပ်သတင်းစာ

လူထုစိန်ဝင်း

2012

ကျင့်ဝတ်

၂၃-၁-၀၆ နေ့စွဲနဲ့ ထုတ်ဝေတဲ့ တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦးက အမေရိကန်သမ္မတ ဂျော့ဘုရှ်ဟာ သူ့ကိုယ်သူ တရားဥပဒေရဲ့ အထက်ကရှိတယ်လို့ သတ်မှတ်ပြီး 'ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး'သဖွယ် ကျင့်သုံးနေတယ်လို့ ရေးသားထားတာကို ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။

ဆောင်းပါးရှင် Andrew Sullivan က လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးက တစ်ခဲနက် ထောက်ခံထားကြတဲ့ ဥပဒေကြမ်းတစ်ခုကို မလွှဲမရှောင်သာလို့ သမ္မတက လက်မှတ်ရေးထိုး အတည်ပြုရာမှာ မှတ်ချက်တစ်ခု ရေးပြီးမှ လက်မှတ်ထိုးတာကို ထောက်ပြဝေဖန်ထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဥပဒေကြမ်းက အီရတ်ရှိ အဘူဂါရတ် အကျဉ်းထောင်မှာ အကျဉ်းသားတွေကို အမေရိကန်စစ်တပ်က စစ်ဆေးတဲ့ အခါ လူမဆန်တဲ့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ပြုတဲ့ ဓာတ်ပုံ၊ ဗီဒီယို အထောက်အထားတွေ ပေါ်ထွက် လာပြီးတဲ့ နောက် လွှတ်တော်အမတ် မက်ကီန်းက ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပြီး တင်သွင်းခဲ့တာပါ။ ဥပဒေကြမ်းမှာ "လူမဆန်တဲ့ ၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ ၊ လူသားတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ကျဆင်းစေတဲ့ မည်သည့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုမျိုးမှ မပြုလုပ်ရ"လို့ အတိအလင်းသတ်မှတ်ထားပါတယ်။ အဲဒီဥပဒေကျမ်းကို ဂျော့ဘုရှ်က လက်မခံနိုင်လို့ ဗီတိုအာဏာသုံးပြီး ပယ်ချမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်နှစ်တိတိ လက်မှတ်မထိုးဘဲ တင်းခံနေခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှ လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးက ကန့်ကွက်မဲ မဆိုစ

လောက်လေးသာရှိပြီး သမ္မတရဲ့ ဗီတိုအာဏာကို ပယ်ဖျက်ပစ်နိုင်လောက်တဲ့ ထောက်ခံခံအလုံအလောက် ရှိနေတာကြောင့် ဂျော့ဘုရင်ဟာ လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီလို လက်မှတ်ရေးထိုးရာမှာ သမ္မတဟာ "ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေက အပ်နှင်းထားတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာများ နဲ့ အညီသော်လည်းကောင်း၊ စစ်သေနာပတိချုပ်တစ်ဦးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ တရားစီရင်ရေး အာဏာကို ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေက ကန့်သတ်ပေးထားချက်များ အရလည်းကောင်း၊ ဥပဒေမူကြမ်းကို လိုက်နာဆောင်ရွက်မည်" ဆိုတဲ့ သတ်မှတ်ချက် ထုတ်ပြန်ကြေညာပြီးမှ လက်မှတ်ထိုးတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ သမ္မတဂျော့ဘုရင် ဥပဒေကို သူကြိုက်သလို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပြီး လက်ခံဆောင်ရွက်မယ်။ သူ့ဆောင်ရွက်ချက်ကို တရားလွှတ်တော်က တားမြစ်ခဲ့ရင်လည်း အဲဒီတားမြစ်ချက်ကို လျစ်လျူရှုထားမယ်လို့ ဆိုလိုတာဖြစ်ကြောင်း ဆောင်းပါးရှင် ဆာလီဗန်က သုံးသပ်ပြီး သမ္မတဂျော့ဘုရင်က သူ့ကိုယ်သူ ဒုတိယမြောက် ဂျော့ဘုရင်မင်းမြတ်လို့ ယူဆနေဟန်တူကြောင်းကို ဝေဖန်ရေးသားထားပါတယ်။

ဒီကိစ္စကို ဒီနေရာက ဝေဖန်သုံးသပ်ပြဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး။ ဒီဆောင်းပါးနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး စည်းကမ်းတွေ၊ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာတွေအကြောင်း ပြောချင်လို့ ဒီဆာလီဗန်ရဲ့ ဆောင်းပါးကို အကြမ်းဖျင်းပြောပြလိုက်တာပါ။ အလုပ်မှန်သမျှ သမ္မတအလုပ်ကနေ ဒရဝမ်အလုပ်အထိ ဥပဒေက သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ ရှိသလို လုပ်ငန်းခွင်သဘာဝအလျောက် အလုပ်ခွင်ထဲကသူများကိုယ်တိုင် အစဉ်အဆက် သတ်မှတ်ခဲ့ကြတဲ့ ကျင့်ဝတ်များ ရှိပါတယ်။ စာနယ်ဇင်းကျင့်ဝတ်၊ ဆရာဝန်ကျင့်ဝတ်၊ ကျောင်းဆရာကျင့်ဝတ်၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်(ဝိနည်း)၊ ရှင်ကျင့်ဝတ် စတာမျိုးတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ကျင့်ဝတ်ဆိုတာက ဥပဒေသတ်မှတ်ချက်မဟုတ်လို့ ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်မိရင် ဥပဒေကြောင်းအရ အရေးမယူ၊ အပြစ်မပေး နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းခွင်သဘာဝအလျောက် အပြစ်ပေးတာများ တော့ ခံရလေ့ရှိပါတယ်။ ရှင်ကျင့်ဝတ်အပေါ် ဖျက်မိက ရေဒဏ်၊ သဲဒဏ် များ ခံရသလို၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်(ဝိနည်း) ဖောက်ဖျက်မိပါကလည်း အာပတ်သင့်ပြီး ကိစ္စကြီးငယ်အလျောက် ပြစ်ဒဏ်ခံယူရပါတယ်။ ရှေ့နေများ ၊ ဆရာဝန်များ ဆိုလျှင်လည်း လိုင်စင်ရုပ်သိမ်းခံရတဲ့ အထိ ပြင်းထန်တဲ့ ပြစ်ဒဏ်များ သတ်မှတ်ထားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး နယ်ပယ်အသီးသီးကို ကြည့်လိုက် တဲ့ အခါမှာ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာစောင့်စည်းမှုအပိုင်းက တော်တော်ကြီးကို ယိုယွင်းလာနေတာကို မြင်တွေ့ရပါတယ်။ သမ္မတရေဂင်တို့ ၊ သမ္မတနစ် ဆင်တို့ က အီရန်ဂိတ်တို့ ဝါးတားဂိတ်တို့ ဆိုတဲ့ ဥပဒေနဲ့ ကျင့်ဝတ်သိ က္ခာကို ဖောက်ဖျက်သူတွေ ကျူးလွန်ခဲ့သလို သမ္မတဘီလ်ကလင်တန်က လည်း သမ္မတတစ်ဦးအနေနဲ့ ကြားလို့ မှ မလျော်တဲ့ ကျင့်ဝတ်ဖောက်ဖျက်မှုကြီး ကျူးလွန်ခဲ့တာပါပဲ။ တောင်ကိုရီးယားက ဆေးပညာရှင်တစ်ယောက်က "ကလုံး" ခေါ် ပုံတူမျိုးပွားသုတေသနလုပ်ငန်းမှာ လိမ်ညာပြီးကြေညာမှုတွေ လုပ်တာပေါ်သွားလို့ အခုလတ်တလော စာနယ်ဇင်းတွေမှာ ရေးမဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။

လူသားအားလုံးဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ရှက်စိတ်တွေပျောက်ပြီး ပိုက်ဆံရဖို့ ဆိုတဲ့ လောဘဇောတွေ မွန်နေကြပြီလားလို့ တွေးမိပါတယ်။ ဒီနေ့ခေတ်မှာ ဆရာဝန်စိတ်မရှိတဲ့ ဆရာဝန်တွေ၊ ကျောင်းဆရာစိတ်မရှိတဲ့ ကျောင်းဆရာတွေ၊ ရေဂင်တို့ ၊ နစ်ဆင်တို့ ၊ ကလင်တန်တို့လို လူကြီးမပီသတဲ့ လူတွေ တစ်နေ့တစ်ခြား များ သထက်များ လာတာ အမှန်ပါပဲ။ အာဏာနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးလောကဆိုတာထား။ အား

ကစားလောကကို ကြည့်ပါဦး၊ ပြိုင်ဘက်ကို မနိုင်တော့လို့ နားရွက်ဖမ်း
ကိုက်တဲ့ လက်ဝှေ့သမား၊ ဆေးထိုးပြီး အပြေးပြိုင်တဲ့ အိုလံပစ်အပြေးမ
ယ်၊ ဘောလုံးနောက်ပြေးလိုက်တာ မမှီတော့လို့ တစ်ဖက်လူကို နောက်
ကဖြတ်ကန်တဲ့ ဘောလုံးသမားဆိုတာ မမြင်ချင်အဆုံးပါပဲ။ ဒီနေ့အား
ကစားလောကရဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကို 'ဘယ်နည်းနဲ့ နိုင်နိုင်၊ အနိုင်ရဖို့ အဓိက'
လို့ ပြောင်းရမလိုတောင် ဖြစ်နေပါပြီ။

ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း
ဘယ်နယ်ပယ်ကိုပဲကြည့်ကြည့် ဒီအတိုင်းဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။
လူတစ်ချို့ကတော့ 'သိက္ခာနဲ့ ရိက္ခာ ဝယ်လို့ မရဘူး' ဆိုတဲ့ စကားကို တွ
င် တွင် ပြောပြီး အရှက်တို့ သိက္ခာတို့ ၊ ကျင့်ဝတ်တို့ ဆိုတဲ့ စကားတွေကို
လူမိုက်တွေသာ ပြောကြတာပါလို့ ဆိုကြပါတယ်။

**ပေါ်ပြူလာဂျာနယ်(၁၄နှစ်ပြည့်)
၅၊ ဇူလိုင်၊ ၂၀၁၁။**

သဘာဝ မကျတာတွေ သဘာဝကျစေချင်

လူလောကမှာ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်လို့ ဖြစ်ရတဲ့ ကိစ္စတွေ ရှိသလို မဖြစ်သင့်မဖြစ်ထိုက်ဘဲနဲ့ ဖြစ်သွားရတဲ့ ကိစ္စတွေလည်း ရှိတယ်။ မဖြစ်သင့်ဘဲ ဖြစ်ရတဲ့ ကိစ္စတွေကတောင် ပိုများ နေသလားပဲ။

လူသားများ ပေါ့လျော့မှုကြောင့်

ဖြစ်သင့်လို့ ဖြစ်သွားတာမျိုးကို ဘာမှ မပြောလိုဘူး၊ ဒါမျိုးက တားလို့ ဆီးလို့ ရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး ။ မဖြစ်သင့် မဖြစ်ထိုက်ဘဲ ဖြစ်သွားရတာမျိုးက အများအားဖြင့် လူသားတို့ ရဲ့ ပေါ့ဆမှုကြောင့် ဖြစ်စေ၊ သဘာဝမကျတဲ့ ကိစ္စမျိုးကြောင့် ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာရတာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ရှောင်နိုင်ရှားနိုင် တားဆီးကာကွယ်နိုင်တာမျိုးဖြစ်တယ်။ လောလောဆယ် သင်္ဃန်းကျွန်းဈေးကြီး မီးလောင်တာကိုကြည့်။ ဈေးကြီးရဲ့ ၉၀ရာခိုင်နှုန်းကျော်၊ ဆိုင်ခန်းပေါင်း ၆၅၀ကျော် မီးလောင်ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရတယ်။ ဝါယာရှောခံဖြစ်ရာက စလောင်တာလို့ ဆိုတယ်။ ဝါယာကြိုးတွေ ဟောင်းဆွေးပေါက်ပြဲနေတာကို စောစောစီးစီးက လဲခဲ့ရင် ဒီလို ဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး။ ဒါက လူတွေရဲ့ ပေါ့လျော့မှုကြောင့် ဖြစ်ရတာ။

သဘာဝမကျတဲ့ လိုအပ်ချက်

တစ်နေ့က မန္တလေးက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောရင်း သူတို့ ရပ်ကွက်နား စက်မှုဇုန်ထဲမှာ မီးလောင်တဲ့ အကြောင်း ရောက်သွားတယ်။ ညဘက်မီးအားမြှင့်စက် ဖွင့်ထားရာက စက်အပူလွန်ကဲပြီး ပေါက်ကွဲမီးလောင်တာလို့ ပြောပြတယ်။

နောက် မန္တလေးမီးတစ်ခုကတော့ ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်နေရင်း မီးပျက်သွားတော့ ဝင်အိပ်လိုက်ကြတယ်။ တီဗီပိတ်ဖို့ မေ့သွားတယ်။ လူတွေ အိပ်ပျော်နေတုန်း မီးပြန် လာပြီး တီဗီကဖွင့်လျက်ကြီး ဖြစ်နေတယ်။ နောက်တော့ အပူလွန်ပြီး ဝါယာကြိုးတွေ ရှောင်ဖြစ်ပြီး မီးထလောင်တယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်နှစ်ခုစလုံးက လူသားများ ရဲ့ ပေါ့ဆမှု ပါသလို၊ သဘာဝမကျတဲ့ ကိစ္စတွေကြောင့် ဖြစ်ရတာလည်း ပါတယ်။ မီးအားမြှင့်စက်ဆိုတာ တကယ်က သဘာဝမကျတဲ့ လိုအပ်ချက်တစ်ခု ဖြစ်တယ်။ ရှိဖို့ မသင့်ဘူး။

ပူပြင်းတဲ့ နိုင်ငံနဲ့ မအပ်စပ်တာတွေ

အခုခေတ် မြို့ပြလိုအပ်ချက်တွေထဲမှာ အင်ဗာတ ခနဲ့ ဘက်ထရီအိုး၊ မီးစက်နဲ့ မီးအားမြှင့်စက်တွေက မရှိမဖြစ်ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်နေကြတယ်။ ပူပြင်းတဲ့ မြန်မာပြည်နဲ့ လုံးဝမသင့်တော်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဖြစ်တယ်။ ဒီပစ္စည်းတွေကြောင့် လောင်တဲ့ မီးတွေ နှစ်စဉ်မနည်းလှဘူး။ ရန်ကုန်လိုမြို့ကြီးမှာ အိမ်တိုင်းရေစက်ရှိကြတယ်။ ဒါလည်း တကယ်တော့ မရှိသင့်တဲ့ ပစ္စည်းပဲ။ ၁၉၆၀ ပြည့်လောက် ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်ရောက်တော့ အိမ်မှာ ရေစက်မရှိပါဘူး။ အပေါ်ထပ်ထိ ရေက သူ့ဘာသာသူတက်ပါတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ အိမ်ထောင်ကျတဲ့ ၁၉၆၅ခု ကျမှ စပြီး ရေစက်

တပ်ရတာပါ။ အိမ်တွေမှာ ရေစက်တပ်ထားရတော့ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား အသုံးပြုလာတယ်။ ထမင်းချက်တွေလည်း လျှပ်စစ်မီးပဲ သုံးတာဆို တော့ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားသုံးစွဲမှု ကြာလေမြင့်တက်လေ ဖြစ်လာတယ်။ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား အပြည့်အဝ မရတော့ မီးအားမြှင့်စက်တွေ၊ အင်ဗာ တာတွေ လိုအပ်လာခဲ့ရတယ်။

တခြားသဘာဝ မကျတာတွေ

ဟောအခုကျတော့ မီးစက်တွေ ထားလာရတယ်။ မီးစက်တွေက လောင်စာဆီသုံးရတယ်။ ဒီတော့ လောင်စာဆီလိုအပ်ချက် မြင့်တက် လာခဲ့တယ်။ ဒါလည်း သဘာဝမကျတဲ့ လိုအပ်ချက်တစ်ရပ်ပါပဲ။ သဘာ ဝမကျတဲ့ ပစ္စည်းတွေ တိုးပွား များ ပြားလာတာဟာ အန္တရာယ်တွေ တိုး ပွားလာခြင်းပဲဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာ တားဆီးကာကွယ်လို့ ရတဲ့ ကိစ္စဖြစ် တယ်။ သဘာဝမကျတဲ့ ကိစ္စတွေအကြောင်း ပြောရင်းနဲ့ တစ်လက်စတည်း တခြား သဘာဝမကျတဲ့ ကိစ္စတွေအကြောင်း ပြောချင်ပါသေးတယ်။ တစ်နေ့က တောင်ကြီးက ကျောင်းသားဟောင်း တစ်ယောက် ရောက် လာတယ်။ပတ်စ်ပို့သက်တမ်းတိုးဖို့ လာတာပါ။ သက်တမ်းတိုး ကိစ္စအတွက် ဓာတ်ပုံရိုက်တာက စပြီး ပုံစံတွေ အများကြီး ဖြည့်ရတာအထိ၊ အစအဆုံး အသစ်လျှောက်သလိုလုပ်ရတာကို သူက ညည်းပြပါတယ်။ သူက INGO တစ်ခုမှာ လုပ်တော့ ခဏခဏ ခရီးသွားရပါတယ်။ ပတ်စ်ပို့သက်တမ်းတိုးရတာလည်း လေးငါးကြိမ်မကတော့ပါဘူး။ တိုးတဲ့ အကြိမ်တိုင်း ဓာတ်ပုံထပ်ရိုက်၊ ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက် ကိုယ်ရေးရဇဝင်တွေ အစောင်စောင် ဖြည့်လုပ်ရတာ မလိုအပ်ဘဲနဲ့ အချိန်တွေနဲ့ စက္ကူတွေဖြုန်းရတာ ဖြစ်တဲ့ အပြင် ဝန်ထမ်းတွေ သက်သက်မဲ့ အလုပ်ရှုပ်စေ

တာပဲ မဟုတ်ဘူး လားလို့ သူကပြောပါတယ်။

စက္ကူတွေ ဖြုန်းပစ်နေကြတာ

သူ ပြောတာကို ကောင်းကောင်း သဘောတူတယ်။ အင်္ဂလိပ်စကားပြော သင်တန်းကျောင်းလေး ဖွင့်ထားစဉ်ကလည်း သူတစ်ယောက်ပဲ တစ်နှစ်တစ်ခါသက်တမ်း တိုးရပါတယ်။ သူပြောသလိုပါပဲ ဆွေ ခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက်သက်တမ်း တိုးရပါတယ်။ သူ ပြောသလိုပါပဲ ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက် ကိုယ်ရေးရာဇဝင်တွေ အစောင်စောင်ဖြည့်၊ အစောင်တိုင်းမှာ ဓာတ်ပုံကပ်ပေးရပါတယ်။ ပုံစံက တစ်စောင်ဖြည့်ရတာ မဟုတ်ဘူး ၊ လေးစောင်ဖြည့်ပြီး ဖိုင်တွဲလေးခု လုပ်ပေးရတာ၊ သင်တန်းဖွင့်သူက တစ်ပုံစံ၊ သင်ကြားသူဆရာက တစ်ပုံစံဆိုတော့ စုစုပေါင်း ဖိုင်တွဲရှစ်ခုတွဲပြီး တင်ရတယ်။ ကုန်လိုက်တဲ့ စက္ကူတွေ။ သက်တမ်းတိုးတာပဲ၊ အစက အဆုံး ပုံစံတွေ ပြန်ဖြည့်ဖို့ မလုံလောက်ဘူးလား။ သက်တမ်းတိုးဖို့ အတွက် နှစ်စဉ်ကြေး ဘယ်ရွှေ့ဘယ်မျှ ဆောင်ရမယ်ဆိုပြီး ငွေသွင်းခိုင်းလိုက်ရင် အလုပ်တွေ အများကြီး သက်သာသွားပြီး စက္ကူတွေလည်း မလိုအပ်ဘဲ ဖြုန်းတီးရာ မရောက်တော့ဘူး မဟုတ်ဘူး လား။

ထောက်ခံစာ ဆိုတာတွေ

နောက်ပြီး ရပ်ကွက်ထောက်ခံစာတို့ ၊ ရဲစခန်းထောက်ခံစာတို့ ဆိုတာတွေလည်း သိပ်သဘာဝမကျဘူး ထင်တာပဲ။ ရပ်ကွက်ထဲနေသူ မှန်ကန်ကြောင်း သန်းခေါင်စာရင်းလို့ ခေါ်ကြတဲ့ အိမ်ထောင်စုဇယား ဒါမှ မဟုတ် ပုံစံ ၁၀ နဲ့ တင် လုံလောက်နေပြီ ထင်ပါတယ်။ ရဲစခန်းထောက်

ခံစာဆိုတာလည်း တကယ်တော့ ရဲစခန်းက တာဝန်အရသာလက်မှတ်
ထိုးပေးလိုက်ရတာ၊ လာတောင်းသူ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မသိပါဘူး။
ဘယ်သူလာတောင်းတောင်း မှတ်ပုံတင်နဲ့ သန်းခေါင်စာရင်းနဲ့ ရပ်ကွက်
ထောက်ခံစာကို ကြည့်ပြီးပေးလိုက်တာပါပဲ။ တကယ်တော့
ဒါတွေလည်း ဝန်ထမ်းတွေ အလုပ်ပိုရှုပ်ပြီး စက္ကူတွေ ဖြုန်းတီးတာလို့ ပဲ
ထင်ပါတယ်။ သဘာဝမကျ လုပ်ကိုင်နေကြရတာတွေ တခြား နေရာ
တွေမှာ လည်း အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒါတွေ လျော့ချပစ်လိုက်နို
င်ရင် ဝန်ပိသက်သာပြီး အလုပ်တွေလည်း တွင် ကျယ်လာပါလိမ့်မယ်။

လုပ်ရင်ဖြစ်တယ်

ပတ်စ်ပို့သက်တမ်းတိုးကိစ္စ အလုပ်ပိုတွေ မလုပ်ရအောင်လုပ်လို့ ဖြစ်
ပါတယ်။ နိုင်ငံခြားမှာ ရှိတဲ့ မြန်မာသံရုံးတွေက လုပ်ပေးနေကြတာပဲ။
တစ်ချိန်က သမီးဖြစ်သူ ဘီလပ်သွား ဘွဲ့လွန်တက်ပါတယ်။
တက်နေရင်း ပတ်စ်ပို့ သက်တမ်းကုန်ခါနီး ဖြစ်လာပါတယ်။ သူ
ကျောင်းတက်နေတာက အောက်စ်ဖို့ ဒ်ဖြစ်ပြီး မြန်မာသံရုံးက
လန်ဒန်မှာ ရှိပါတယ်။ ကျောင်းတစ်ဖက်နဲ့ ဆိုတော့ လန်ဒန်ကိုမသွားနိုင်
ပါဘူး။ ဒီတော့ ကျောင်းသားဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထားနဲ့ ပတ်စ်ပို့
ကို သက်တမ်းတိုးခ ကျသင့်ငွေနဲ့ အတူ စာတိုက်ကပို့လိုက်တယ်။ နှစ်ပ
တ်လောက်ကြာတော့ သက်တမ်းတိုးပြီးသားစာအုပ် စာတိုက်ကနေ ပြန်
ရောက်လာပါတယ်။ ဘယ်လောက် သက်သာလွယ်ကူလိုက်ပါသလဲ၊ မြန်
မာပြည်ထဲမှာ ဘာကြောင့် အဲဒီလိုမလုပ်တာလဲဆိုနာ နားမလည်နိုင်
အောင်ပါပဲ။ သဘာဝမကျတဲ့ ကိစ္စတွေကြောင့် ဝန်ထမ်းတွေရော ပြည်
သူတွေပါ မရှုပ်သင့်ဘဲ အလုပ်ရှုပ်ကြရတယ်။ အချိန်နဲ့ စက္ကူတွေ

အများကြီးဖြုန်းပစ်နေကြတယ်။ တချို့ သဘာဝမကျတဲ့ ကိစ္စတွေကျ
တော့ မီးဘေးလို အန္တရာယ်တွေကို ဖိတ်ခေါ်သလို ဖြစ်စေတယ်။ သဘာ
ဝမကျတာတွေကို သဘာဝကျအောင် အမြန်ဆုံးလုပ်ဆောင်ကြရင် သိပ်
ကောင်းမှာ ပါ။

**ပြည်သူ့ခေတ်လျာနယ်၊ အတွဲ ၂၊ အမှတ် ၅၆
၁၈၊ ဩဂုတ်၊ ၂၀၁၁။**
